

Czytania: 1 P 5, 1-4; Ps 23, 1-2a. 2b-3. 4. 5. 6; Aklamacja Mt 16, 18; Ewangelia Mt 16, 13-19

Święto katedry św. Piotra Apostoła

W pierwszym czytaniu św. Piotr daje kilka wskazówek tym, którzy są pasterzami w Kościele. Odpowiedzialni za kościół mają paść stado Boże, czyli je żywić i nim kierować tam, gdzie będzie dla niego korzystniej, mają też obowiązek go strzec, czuwać nad jego bezpieczeństwem, doglądać z troską a przede wszystkim z własnym szczerem i autentycznym zaangażowaniem. Kapłan nie jest od tego, aby robić wzruszające przedstawienie w czasie liturgii, a poza kościołem żyć zupełnie inaczej. Pasterz też nie kieruje się własnym punktem widzenia, ale ma robić to co nakazuje Kościół i to co jest zgodne z wolą zamiarem Bożym wobec wspólnoty. Piotr przestrzega przed zbytnim skupianiem się na pieniądzach, przestrzega, żeby liturgia nie była tylko okazją do zebrania tacy. Służba ma być bezinteresowna i w duszpasterstwie liczy się własne oddanie, zaangażowanie, gorliwość i dyspozycyjność. A jak ludzie takie cechy zobaczą to na pewno odwdzięczą się także i finansowo i zatroszczą się o utrzymanie duszpasterza i Kościoła. Duszpasterz, według św. Piotra, to ten, kto sam się zabiera za pracę, kto daje przykład w gorliwej służbie na rzecz innych, a nie ten, który tylko do pracy wyznacza innych, nakłada wymagania i „ciemieży wspólnoty”. Św. Piotr przypomina, że każdy duszpasterz też będzie musiał zdać sprawę ze swojego postępowania przed Najwyższym Pasterzem, bo stado tj. Kościół jest Chrystusowy należy do Chrystusa a nie do duszpasterza. „A komu wiele dano od tego wiele wymagać się będzie, a komu wiele zlecono, tym więcej od niego żądać będą” (Łk 12,48).

I my sami również, bez względu jakich mamy pasterzy, musimy pamiętać, że to Bóg jest najważniejszym Pasterzem i możemy modlić się jak Psalmista: „Pan mym pasterzem nie brak mi niczego...” Pan Bóg nas prowadzi, orzeźwia, broni i chroni. Pan Bóg jest tym, który pociesza, umacnia zapewnia bezpieczeństwo w chwilach trudnych i ciemnych, i do Niego zawsze w takich momentach należy się zwracać o opiekę i ratunek.

Autorytet Piotra jako tego, który daje instrukcje duszpasterzom i poucza jak należy obchodzić się z ludem Bożym, jest potwierdzony przez samego Pana Jezusa w dzisiejszej Ewangelii. Kiedy Piotr zdecydowanie wyznaje swoją bezgraniczną wiarę w Jezusa i mówi: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”, Jezus czyni go opoką, podstawą, na której będzie opierał się Kościół. Stolica piotrowa jest bazą dla wszystkich innych rozwijających się kościołów. A następca św. Piotra ma klucze, czyli nieomylność w sprawach wiary, w sprawach oceny tego, co prowadzi człowieka do królestwa niebieskiego, a co od tego królestwa człowieka oddala.

Prośmy dla Ojca świętego Franciszka, o zdrowie, powrót do pełni sił i o mądrość w kierowaniu Kościołem Chrystusowym. A dla nas, módlmy się o dobrych i gorliwych pasterzy.

o. Wiesław Jonczyk SJ